

Република Србија
ОСНОВНИ СУД

22.01.2018. године
Лесковат

У ИМЕ НАРОДА

ОСНОВНИ СУД У ЛЕСКОВЦУ, по судији _____, у правној ствари
тужноца _____ кога заступа
пуномоћник адв. _____ из Лесковца, против туженика
_____ ул.

_____ коју по пуномоћју заступа _____ ради
утврђивања ништавости одредбе уговора о кредиту и стицања без основа, вредност
спора _____ након одржане усмене, јавне и главне расправе, у присуству
пуномоћника странака, дана 22.01.2018.године, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ тужбени захтев тужноца I _____ из _____ којим је
тражио да се утврди да је одредба чл. 5 ст.1. тачка 1. Уговора о кредиту број
од 08.05.2015.године апсолутно ништава одредба уговора, те
да се тужена _____ банка АД Београд,
обавезе да тужноцу на име стицања без основа исплати износ од _____
са законском затезном каматом почев од 08.05.2015.године до коначне исплате,
КАО НЕОСНОВАН.

Трошкови поступка се не досуђују.

Образложење

Тужилац је преко пуномоћника у тужби и речи на расправи навео да је 08.05.2015.
године закључио са туженом банком Уговор о кредиту, којим му је одобрен
краткорочни ненаменски кредит на износ од _____ са роком отплате
12 месеци. Даље је навео да је чл. 5 ст.1. тачка 1. наведеног уговора утврђена
обавеза корисника кредита да пре пуштања средства кредита у тецај, туженој плати
на име фиксне накнаде за обраду кредитног захтева износ у висини од _____
обрачунат на основицу која представља износ одобреног кредита, који износ од _____
инара је тужилац платио 08.05.2015.године. Како је оваква одредба чл. 5.
уговора ништава и противна закону, јер није у складу са чл. 1065. чл. 12., 15. и
100. ЗОО, то је тужена незаконитим поступањем стекла без основа тако наплаћена
средства, па је предложио је да суд тужбени захтев усвоји у целости.

Доказе је предлагао, трошкове спора је тражио.

Пуномоћник тужене оспорио је тужбени захтев тужиоца и предложио да суд исти одбије у целости, наводећи да је тужена приликом закључења Уговора о кредиту са тужиоцем, у свему поступила у складу са чл.19. ЗЗКФУ, који дозвољава уговарање врсте и висине накнада које падају на терет корисника кредита, уз истовремено одређење да ли су исте фиксне или променљиве. Такође је навео да су тужиоцу пре закључења уговора од стране тужене пружене све информације и објашњења о условима конкретног кредитног посла.

Доказе је предлагао, трошкове спора није тражио.

Суд је провео предложене доказе и то увидом у Уговор о кредиту закључен између странака 08.05.2015.године, у план отплате кредита, у допис од стране гувернера Народне банке свим банкама, у извод из АПР, у допис упућен свим банкама од стране гувернера Народне банке од 05.07.2017.године, у понуду туженог од 08.05.2015.године потписане од стране тужиоца и у аналитичку картицу на име тужиоца за период 01.01.2015.године до 01.01.2017.године, па је након оцене изведених доказа утврдио следеће чињенично стање:

Тужилац закључно је са туженом Банком, 08.05.2015.године, Уговор о кредиту број _____ Чланом 5, ст.1, тачка 1, наведеног Уговора предвиђено је да се корисник кредита обавезује да пре пуштања кредита у течај, туженој плати на име фиксне накнаде за обраду кредитног захтева износ од _____ од висине одобреног кредита, са доспећем за плаћање на дан пуштања средстава кредита у течај. Из аналитичке картице на име тужиоца утврђује се да је он износ _____ ра исплатио 08.05.2015.године.

Тужилац тужбеним захтевом тражи да се утврди да је наведена одредба чл.5. апсолутно ништава, те да тужена тужиоцу врати износ од 2.000,00 динара.

Чланом 103. ст.1. ЗОО предвиђено је да је уговор који је противан принудним прописима, јавном поретку или добрим обичајима ништав ако циљ повређеног правила не упућује на неку другу санкцију или ако закон у одређеном случају не прописује што друго.

Чланом 19. Закона о заштити корисника финансијских услуга предвиђена је садржина уговора о кредиту и таксативно су наведени обавезни елементи које уговор мора да садржи. Под тачком 12 наведеног члана прописано је да је један од елемената и врста и висина свих накнада које падају на терет корисника кредита, уз одређење да ли су фиксне или променљиве, као и врсту и висину других трошкова.

Имајући у виду опште услове пословања банке, који чине саставни део уговора о

кредиту, као и наведени члан 19. ЗЗКФУ, произилази да је тужена у свему поступила у складу са пословном политиком банке и наведеним чланом. Банка има право и обавезу да у уговору о кредиту наведе све накнаде и трошкове који произилазе из кредитног односа, а који се наплаћују приликом пуштања средстава у течај, што је она и учинила. Наведена одредба уговора о кредиту није у супротности ни са јавним поретком и принудним прописима, јер је у складу са позитивним прописима, који се односе на закључење уговора банке, те се не може утврдити да је чл.5 ништав.

У току поступка је такође утврђено да је тужилац пре закључења уговора био упознат са свим елементима уговора, најпре путем понуде са битним елементим отплате кредита, који образац је тужилац потписао, а затим и самим уговором, при чему су тужиоцу биле познате и одредбе које се односе на износ накнаде и трошкове које банка обрачунава клијенту у поступку одобравања кредита. Тужилац је прихватио такве услове закључења уговора. Осим тога, наведени уговор је у потпуности и реализован и то 2016.године.

Због свега наведеног, суд је одбио тужбени захтев тужиоца и одлучио као у изреци пресуде.

Из аналитичке картице се неспорно утврђује да је тужилац уплатио износ од динара на име трошкова, па је суд одбио предлог за извођење доказа вештачењем.

Одлуку о трошковима поступка суд је донео као у изреци пресуде, јер тужена није тражила трошкове поступка.

ОСНОВНИ СУД У ЛЕСКОВЦУ, дана 22.01.2018.године

ПОУКА: Рок за жалбу је 8 дана по пријему пресуде
преко овог суда за Виши суд у Лесковцу

Д-Н:
пуномоћнику тужиоца и туженику

